

ОБОРОНА УКРАЇНИ

№ 1

ЧАСОПИС УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ АРМІЇ

1. 1. 1947 р.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Повідомляємо Українське Громадянство на чужині, що від 1. 1. 1947 р. починає виходити закордонне видання часопису УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ АРМІЇ — „ОБОРОНА УКРАЇНИ“.

Часопис буде виходити журнальним форматом один раз на місяць.

Часопис буде інформувати громадянство про революційно-визвольні змагання України. Рівночасно видасться оригінальна фотовідбитка 1-го числа „лісової“ „ОБОРОНИ УКРАЇНИ“ від 1-го серпня 1943 р.

Редакція.

ДО УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ-РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ!

Дорогі мої Товариші зброї!

Від останнього мого звернення до Вас минуло цілих три роки. Це сталося з причин, від мене незалежних. Моя особиста свобода була спаралізована тюремними ґратами.

Проте духово я завжди був разом із Вами. І гважко за високе щастя, що сьогодні доля судила мені бути знов серед Вас.

Сердечно вітаю всіх Вас із Новим 1947-м Роком. Вітаю з залізним переконанням, що куди б кого з нас доля не загнала: чи в партизанській когорті УНРА чи УПА, чи в Червоні Армію, чи в якусь іншу чужу збройну формацію, чи в полон, чи на каторгу, чи на тяжку скитальщину „в чужій чужині“ — ми скрізь і завжди будемо творити одну-єдину, однокровну, братню сім'ю.

Що цей рік нам принесе — тяжко передбачити. Дай Боже, щоб він став більшим другом для нас від його попередника.

За останні три роки дуже багато змінилося в цілому світі. Натомість на нашій невгасній Батьківщині не змінилося нічого. Не зважаючи на проголошені гарантії прав людини, що стали головним досягненням світової демократії по другій світовій війні, в Україні далі лютує оскраженілий терор та брутальне насильство чужого окупанта.

Брутальні „чистки“ червоного московського фашизму коштують нашу націю далеко понад 10.000.000 кривавих людських жертв. Але цього мало, той самий окупант має відвагу плагавити нас і зневажати, називаючи нас, вірних синів своєї Батьківщини, „бандитами“, „зрадниками“, „коляборантами фашизму“, „воєнними злочинцями“ і т. д.

Ми не маємо ані заміру, ані потреби доказувати, хто ми та за що боремося. Це дуже добре знає цілий світ, а найліпше про це освідомлений озвірилий і звироднілий винишувач нашої Нації.

Натомість виникає потреба, щоб цивілізований світ довідався, хто є справжнім бандитом: ми, автохтонні господарі своєї рідної землі, чи той, хто ограбував нас до останнього рубла та вимордував десятки мільйонів наших людей, а саме „архидемократ“ Сталін?! Хто відповідає перед міжнародним законом

за всі варварства московсько-комуністичної диктатури над Україною? Чи ми, сироти по мільйонах гекактотів трудового люду України, чи їх кат — Сталін?!

Недалекий той день, коли ми запитаємо не словом, а чином диктатуру червоної Москви, яким правом вона знищила нашу національно-політичну свободу та обернула нас, стару культурно-європейську націю, в поневолені рабів, кріпаків і каторжників?

Недалекий той день, коли ми за всі ці насильства над нами дамо московському варварові генеральну відплату.

А до моменту тієї генеральної відплати нашим обов'язком є мобілізувати всі свої духові і матеріальні сили.

Гартувати свого боїозого духа.

Концентрувати в одне русло всі наші думки.

Наша боротьба мусить бути невгасима і живуча, як живуче й невгасиме є життя нашої нації. Ми тільки хвилю переможені матеріальною перевагою ворога, але бойового, відпорного, незалежницького духа нашої нації не переможе жодна в світі сила. Ми знаходимося у хвилевому відступі, але не в ганебній капітуляції.

До моменту нашої генеральної офензиви, на шмат обов'язком є провадити невпинну локальну революційну боротьбу. Як довго існуватиме „законний“ терор окупанта, так довго не сміє згасати наш самооборонний „бандитизм“, тобто запеклий і послідовний контр-терор.

Як довго московські кати мордуватимуть наших безборонних дітей, жінок та старців, так довго ми мусимо на кожному кроці ставити наш чинний спротив.

Хто хоче жити, мусить боротися. В протівному разі загрожує йому смерть. Поневолена Україна 300 літ бореться і живе.

Дорогі Побратими-Революціонери!

Не забувайте, що цей обов'язок боротьби за святу Волю та за добре ім'я нашої Нації доля поклала саме на нас, вояків. Для нас не існує ні законів, ні кордонів, ні просторів, встановлених ворогом. Для нас існує тільки одна ціль, одна

метода — це боротьба всіма засобами за волю нашої рідної Батьківщини. Або ми цей святий обов'язок виконаємо з честю, до кінця, або станемо погноєм окупанта. Наш великий народ вже не раз і не два в цілій своїй славній історії доказував усюму світові нечуваній героїзм своїми вічними кривавими змаганнями за його існування в сім'ї вільних народів. Коли вся Європа спокійно розбудовувала свої культурно-цивілізаційні багатства, в цей час Україна довгими століттями палала в безперервному вогні, борячись її своїми грудьми від навали азійських завойовників. Та сама історія повторяється і сьогодні. Упродовж останнього чвертьвіку наша Батьківщина веде запеклу боротьбу з варварським комунізмом абсолютно осамітнена. З вибухом першої і другої імперіалістичної війни український народ не лежав на історичній дорозі гнилою колодою, а був живим співучасником та співтворцем усіх воєнно-політичних подій. Починаючи з нічого, творив гігантні вартості історичної ваги.

В другій імперіалістичній війні саме ніхто інший, як наш народ, поніс найбільші криваві жертви. Не де інде, а саме на українській землі упродовж довгих літ шаліла найжахливіша війна всіх часів і континентів.

Коли в перших роках другої імперіалістичної війни було помітне деяке розбиття української політичної думки, то вже остатні воєнні та повоєнні роки визначаються здоровою консолідацією всіх творчих сил нашої нації. Об'єднані когорти наших славних партизанських військ УНРА та УПА неведимими, але загартованими в численних боях відділами, послідовно громлять азійські орли НКВД та інші окупаційні ворожі банди. В цілій Соборній Україні, від Дону до Карпат, нема жодних партій. Нема ідеологічно-програмових роз'єднань, нема озлоблених міжусобиць. В Україні є тільки два ворожі табори: український народ і московсько-большевицький окупант. В українському народі — як на рідних землях, так і на еміграції — нема не сміє бути жодних роз'єднань. Нема „східняків" та „західняків". Нема православних" та „католиків". Нема „комуністів" та „фашистів". Нема „придніпрянців" та „галичан". Є тільки — українці.

Кожен українець, де б він не був — це боєць, який тільки чекає відповідного наказу своєї Батьківщини. Перше наше завдання — це боротьба всього трудового люду України за свою суверенну державу, а не партійна міжусобиця за так звану „владу" без держави.

Державний лад Суверенної України буде тільки такий, який повстане з волі цілого нашого народу, а не узурпаційна диктатура одної якоїсь кліки на взірць посіпак Гітлера або Сталіна.

22.1.1919 р. воля народу Соборної України затвердила ~~наш~~ спосіб демократичної держави: Українську Народню Республіку. Аж до моменту складання повних установчих зборів, Українська Народня Республіка є для кожного українця неперорухною національно-державною святинею. Невизнання жим-будь з українців традиційного авторитету своєї національної державности — це допомога незаконній фікції так званої державности Сталіна-Хрущова.

Українське народне вояцтво боролось, бореться і буде боротися не за ті чи інші особи, чи однопартійні програми, а тільки за цілий свій трудовий народ та його суверенну державу.

Українське народне вояцтво жертвує свою кров не за хаотичну отаманію, а за зразковий лад, порядок та абсолютну дисципліну. Хто думає, що демократія — це обов'язковий розгартіш та безвідповідальна корупція, той глибоко помиляється. Демократія — це не хаотичне свавільство, а вияв найдосконалішого суспільного порядку та високої культури модерної нації.

На закінчення цього мого привітання бажаю всім Вам, друзі мої Товариші, якнайкращих успіхів, як у приватному житті, так і в нашій тяжкій боротьбі за народні святі ідеали.

Хай нас усіх ані на один момент не опускає наша глибока віра в кришталеву правоту нашої національної справи і в її абсолютну перемогу.

Наші народні ідеали осячені ріками святої крові. Тому цим ідеалам, а не кому іншому, належить перемога.

Хай нас не жахає та не зневірює хвилевий триумф ворога та його могутня зброя. Наша „босонізація" владних колодів зброєю могутнішою від усіх ворожих зброях. Зброя абсолютної правди та божового духа нашої нації сильніша від енергій всесвітнього атома. А число наших союзників зростає з кожним днем. Чим далі посується московська комуністична експансія, тим ближчий її кінець.

Смерть комуністичній партії та московській імперії!

Смерть контрреволюційній реакції та диктатурі московсько-комуністичного фашизму!

Хай живе сильний революційний фронт всіх поневолених народів!

Хай живе новий демократичний лад світу, побудований на принципах етнографії!

Хай живе Українська Збройна Сила

Хай живе Самостійна Україна!

От. Тарас Бульба-Боровець,

Місце Постю

1. I. 1947 р.

Командант УНРА.

ЄДНАЙМО ДУХ І ЗБРОЮ —
ЧЕКАЄ НАС Р ШАЛЬНИЙ БІЙ!

Редагує колегія. Начальний редактор Максим Гаковенко. Видає Політичний Відділ УНРА. Друкарня ім. С. Петлюри, Париж.